

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Προέδρου Οργανωτικής Επιτροπής

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με ιδιαίτερη χαρά σας προσκαλούμε στο 12^ο Πανελλήνιο Παιδοψυχιατρικό Συνέδριο, που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα στις 5-7 Νοεμβρίου 2021, με θέμα: **«Ψυχικό Τραύμα: Η Σημασία του στην Ψυχική Οργάνωση του Παιδιού και του Εφήβου. Θεωρία, Κλινική Πράξη, Κοινωνική Πραγματικότητα»**

Επιλέξαμε αυτό το θέμα, που παραμένει διαχρονικό και πάντα επίκαιρο, συστατικό ίσως της ίδιας της ζωής, και αναπόφευκτα, ένα σημαντικό πεδίο των κλινικών και θεωρητικών μας αναζητήσεων.

Οι τραυματικοί παράγοντες στο ιστορικό των ασθενών μας, άλλοτε άλλης σοβαρότητας, μπορεί να είναι οξείες και κατακλυσμιαίοι, ή χρόνιοι, ή ακόμη αθροιστικοί, και να διακόπτουν ή να στρεβλώνουν ύπουλα τις γραμμές της φυσιολογικής εξέλιξης του ψυχισμού. Συναντάμε πρώιμους τραυματισμούς, όπως είναι η διαταραχή του δεσμού στην βρεφική ηλικία. Άλλοι μπορεί να συμβούν σε οποιαδήποτε εξελικτική φάση της ζωής του παιδιού ή του εφήβου, αφήνοντας το ιδιαίτερο αποτύπωμά τους: Η απώλεια αγαπημένου προσώπου, η θυματοποίηση και ο εκφοβισμός, ο στιγματισμός, η σχολική αποτυχία, η σωματική νόσος, επώδυνες ιατρικές επεμβάσεις, η αναπηρία, απειλητικό για τη ζωή γεγονός, και βέβαια, η οδυνηρή και τραυματική πορεία της προσφυγιάς και της μετανάστευσης. Στην εστία της διαγνωστικής και θεραπευτικής μας εργασίας θα βρεθεί οπωσδήποτε η πυρηνική οικογένεια: η πιθανή ανεπάρκεια του γονεϊκού ρόλου, οι διαταραγμένες οικογενειακές σχέσεις, ένα συγκρουσιακό διαζύγιο, και προπάντων η ενδοοικογενειακή βία, η παραμέληση και η κακοποίηση. Τέλος, η τραυματική δυναμική μιας κοινωνικής κρίσης και ο θλιβερός απολογισμός της στην ψυχική υγεία των πολιτών, μας είναι γνώριμη στην Ελλάδα: η τρέχουσα επιδημιολογική κρίση του COVID-19 στον απόηχο της πρόσφατης 10ετούς οικονομικής, και η απειλή μιας επερχόμενης οικονομικής ύφεσης.

Οι κλινικές εκφάνσεις του ψυχικού τραυματισμού είναι ποικίλες. Άλλες παίρνουν τη μορφή ήπιων συμπτωμάτων και άλλες οργανώνονται σε διακριτές διαταραχές σε πολλές περιοχές των ταξινομητικών συστημάτων. Μας τίθενται ερωτήματα γύρω από την ψυχική ανθεκτικότητα ή την ευαλωτότητα, καθώς και για τη σημασία και τον ρόλο των προστατευτικών παραγόντων στη ζωή ενός παιδιού. Αξιολογούμε έτσι, τους εγγενείς και τους περιβαλλοντικούς παράγοντες που διαστρωματώνονται ως προστατευτικά περιβλήματα γύρω από τον αναπτυσσόμενο ψυχισμό του παιδιού και του εφήβου: η μητέρα-αντικείμενο της πρώιμης σχέσης του βρέφους, η γονεϊκή λειτουργία και η οικογένεια ευρύτερα, το υποστηρικτικό κοινωνικό δίκτυο, η σωματική υγεία, ένα ευνοϊκό γονιδιακό και βιολογικό υπόστρωμα.

Ολοκληρώνοντας το διαγνωστικό περίγραμμα, κατανοούμε συνδυαστικά - επιστημονικά και εμπραθητικά - τον μοναδικό κάθε φορά ασθενή μας. Σχεδιάζοντας τη θεραπευτική μας παρέμβαση θα αποτιμήσουμε τον/τους τραυματικούς παράγοντες και θα αναρωτηθούμε αν και πώς επουλώνεται το ψυχικό τραύμα στην κάθε περίπτωση.

Προσωπικά, ποιος μπορεί να ισχυριστεί πως ποτέ στη ζωή του δε γνώρισε την οδύνη ενός τραυματικού γεγονότος? Πως δεν αναρωτήθηκε, μέχρι ποιου σημείου το ψυχικό όργανο μπορεί να μετασχηματίζει την τραυματική πραγματικότητα?

Μπορούμε να πούμε πως η ίδια η ζωή εκτυλίσσεται μέσα σε εναλλαγές απωλειών - ενίοτε οδυνηρών και τραυματικών - και ζωογόνων ώσεων.

Πιστεύω πως το επιστημονικό πεδίο του προσεχούς Συνεδρίου μας είναι πλούσιο και ενδιαφέρον, και θα μας δοθεί η ευκαιρία να το προσεγγίσουμε πολύπλευρα.

Με τιμή

Η πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής

Κατερίνα Χάρη

Πρόεδρος του Δ.Σ. της Π.Ε.Ε. – Ενω.Ψυ.Π.Ε.